

## گزیده اندرز پوریو تکیشان

یکی دیگر از اندرزنامه‌های پهلوی این اندرزنامه است که بنام گزیده اندرز پوریو تکیشان و یا «بندنامه زرتشت» خوانده شده است.

پوریو تکیشان (= اوستا؛ *paoiryô-tkaêša*)  
*paoiryô*، نخستین *tkaêša* کیش) یعنی نخستین دینداران؛ وزرتشت که این بندنامه باونسبت داده شده است شاید زرتشت پسر آذربد مارسپندان باشد.<sup>۱</sup> این متن در حدود یکصد و هشتاد سطر و هزار و چهارصد و سی واژه است و صحیفه‌های ۱ تا ۴۰ متون پهلوی چاپ جاماسب اسانا<sup>۲</sup> را پر ساخته است و پس از « اندرزهای پیشینیان » (ص ۳۹ - ۴۰) جای دارد.

---

۱- نک . Geiger und Kuhn : Grundriss der Iranischen Philologie ج ۲ ص ۱۱۱ ، ( مقاله West ) و مقدمه متون پهلوی چاپ جاماسب اسانا ، ص ۱۸ .  
۲- J. D. M. Jamasp - Asana ; Pahlavi Texts , Bombay , 1897 . - متن حاضر از روی همین متن جاماسب اسانا که با چندین متن دیگر مقابله شده گراور شده است.

این اندرز بزبانهای انگلیسی<sup>۱</sup> و فرانسه<sup>۲</sup> و آلمانی<sup>۳</sup> و گجراتی ترجمه و چاپ شده است و اکنون برای نخستین بار نگارنده آنرا بزبان فارسی ترجمه میکند، باشد که مقبول طبع صاحب نظران افتد.



۱- دستور پشوتن سنجانا، در کتابش بنام «گنج شایگان»، ترجمه این متن را به پازند وانگلیسی و گجراتی داده است.

J. C. Trapore : Pahlavi Andarz Nâmak Containing Chitak Andarz-i Pôryôtkâêsân and Five other Andarz Texts ; Bombay , 1933 .

E. M. F. Kanga : Citak Handarz i Pôryôtkêšân transl. into English with Introduction and notes; Bombay, 1944; (Iran League Quarterly, vols: XIII & XIV.

— Citak Handarz i Pôryôtkêšân; A Pahlavi Text; Bombay, 1960.

R. C. Zaehner ; the Teaching of the Magi, London ; 1956; 17-28.

۲- Henry Corbin ; Le Livre des Conseils de Zartusht ; Prof. Pour Davoud Memorial Volume No II ; Bombay, 1951, p. 129- 60 .

۳- A. Freiman ; Pand Namak i Zartušt , Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes XX ,

H. S. Nyberg ; Hilfsbuch des Pehlevi; 2 pts. 1928, & 1930.





143  
 2  
 3  
 4  
 5  
 6  
 7  
 8  
 9  
 10  
 11  
 12  
 13

143  
 2  
 3  
 4  
 5  
 6  
 7  
 8  
 9  
 10  
 11  
 12  
 13

36 JU, TD ... 37 MK, JU ... 38-39 JJ omits; ...  
 written in MK by a later hand above the line. 40 JU, TD om.  
 41 JU, TD ... 42 MK ... 43 JJ ... 44 MK, JJ ...



١٤٥                    ١٤٥٠      ١٤٥١

١٤٥      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٤٦      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٤٧      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٤٨      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٤٩      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٥٠      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٥١      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٥٢      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٥٣      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٥٤      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٥٥      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٥٦      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٥٧      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٥٨      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٥٩      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٦٠      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٦١      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٦٢      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٦٣      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٦٤      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٦٥      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٦٦      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٦٧      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٦٨      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٦٩      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٧٠      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٧١      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٧٢      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٧٣      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٧٤      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٧٥      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٧٦      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٧٧      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٧٨      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٧٩      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٨٠      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٨١      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٨٢      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٨٣      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٨٤      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٨٥      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٨٦      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٨٧      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٨٨      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٨٩      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٩٠      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٩١      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٩٢      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٩٣      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٩٤      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٩٥      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٩٦      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٩٧      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٩٨      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ١٩٩      ١٤٥٠      ١٤٥١  
 ٢٠٠      ١٤٥٠      ١٤٥١

63 MK ١٤٥٠. 64 MK ١٤٥١. 65 omitted in JU ; added in TD by a later hand. 66 Omitted in JJ ; added in MK by a later hand above the line. 67 MK, TD, JU ١٤٥١. 68 Changed in MK by a later hand into ١٤٥٠; JU, TD ١٤٥١. 69 TD, JU ١٤٥١. 70 JJ ١٤٥١. 71 JU, TD ١٤٥١. 72 MK, JU, TD ١٤٥١.







148 1919 1919 1919

148  
 149  
 150  
 151  
 152

148  
 149  
 150  
 151  
 152  
 153  
 154  
 155  
 156  
 157  
 158  
 159  
 160  
 161  
 162  
 163  
 164  
 165  
 166  
 167  
 168  
 169  
 170  
 171  
 172  
 173  
 174  
 175  
 176  
 177  
 178  
 179  
 180  
 181  
 182  
 183  
 184  
 185  
 186  
 187  
 188  
 189  
 190  
 191  
 192  
 193  
 194  
 195  
 196  
 197  
 198  
 199  
 200

97 JJ 1919 98 JU, TD 1919. 99 JU, TD 1919. 100 MK 1919;  
 JU, TD 1919. 101 MK, JJ 1919. 102 TD, JU 1919. 103 MK,  
 JJ 1919 which is changed to 1919 in MK by a later hand. 104  
 MK 1919 above which is added by a later hand. 105-106





## بنام یزدان

### [گزیده اندرز پوریوتکیشان<sup>۱</sup> (نخستین دینداران)]

۱- پوریوتکیشان<sup>۲</sup> دانشمندان نخستین، برای آشکار ساختن دین<sup>۳</sup> گفته اند که: هر مردم که به داد<sup>۴</sup> پانزده ساله رسد، پس او را این چند<sup>۵</sup> چیز بیاید دانستن که: کیسم؟ و خویش کیسم؟ و از کجا آمدم؟ و باز یکجا شوم؟ و از کدام پیوند و تخمه ام و چه ام خویشکاری (= وظیفه) گیتی (است)، و چه مزد مینو؟ از مینو آمدم یا بگیتی بودم؟ خویش هر مزدم یا اهرمن؟ خویش یزدانم یا دیوان؟ خویش بهانم یا بدان؟ مردمم یا دیو؟ راه چند و دینم کدام؟ و چیسم سود و چیسم زیان؟ و کیسم دوست و کیسم دشمن؟ بن آغاز یکک<sup>۶</sup> یادو؛ از که نیکی و از که بدی؟ از که روشنی و از که تاریکی؟ از که خوشبوئی و از که گندی؟ از که داد و از که بیداد؟ از که بخشایش و از که ناهمراهی؟

۲- اکنون که گزیدارچم<sup>۸</sup>، بهمیانجیگری راه خرد، بر اینچنین گروهی<sup>۷</sup> دست یافت<sup>۹</sup> (پس) به بیگمانی سزد دانستن که<sup>۱۰</sup>: از مینو آمدم، نه بگیتی بودم، آفریده هستم نه بوده، خویش هورمزد<sup>۱۱</sup> ناههریمن، خویش یزدانم نه دیوان، خویش بهانم نه بدان، مردمم نه دیو، آفریده<sup>۱۲</sup> هورمزدم ناههریمن؛ و پیوند و تخمه ام از گیومرت

۱- اوستا = Paouryô - tkaêša . ۲- در متن پس از پوریوتکیشان یاء اضافه شده است: Pôryôtkêšan i fartom dânesnân = نخستین دینداران یادانهای نخستین، یعنی دارنده دانستیهای دست اول و با تردید و خرافات نیامیخته . ۳- متن == pat - pitâkih-i az dên و معنی جمله چنین است: « [بوسیله] پوریوتکیشان دارنده نخستین دانستیها، برای روشن ساختن دین، گفته شده است. » ۴ = سن . ۵- پانزده در متن با رقم نوشته شده است . ۶- متن = اند . ۷- متن = Buništak = مبدأ، بن، اصل < bun = اصل . ۸ = معنی، حقیقت، (گزیدارچم = سالک راه حقیقت؟)، ۹ = اعتقاد، ایمان . ۱۰- متن = نهاد . ۱۱- متن پهلوی این عبارت (از آغاز بند ۲ تا اینجا) آشفته بنظر میرسد و ازینرو در درستی ترجمه شک دارم؛ متن پهلوی چنینست: nun veitâr i cim dast apar nihâd i hamitunih i vravišn ud miyâncikihâ pat râh i xrat bê apigumânih sizêt dânistân . ۱۲- بستگی به هورمزد دارم . ۱۳- متن = دام = آفریده، مخلوق .

(است)، مادرم اسپندارمذ و پدرم هورمزد (است) و مرا مردمی از مهری (و) مهربانی<sup>۱۴</sup>  
(است) که نخستین پیوند و تخته گیومرت بودند.

۳- و خویشکاری و پیمانم<sup>۱۵</sup> این: هورمزد را به هستی و بی آغازی و بی انجامی<sup>۱۶</sup>  
و انوشه خدائی<sup>۱۷</sup> و بیکرانی و ویرگی و اهریمن را به نیستی و ناپدید<sup>۱۸</sup> شناختن<sup>۱۹</sup>،  
خویشتن به خویشی هورمزد و امشاسپندان داشتن و از اهریمن و دیوان و دیویسنان<sup>۲۰</sup>  
جدا بودن .

۴- به گیتی، نخست، به دین خستو بودن و (دستورهای آنرا) کار بستن و ستودن<sup>۲۱</sup>  
و ازش (رو) گردان نبودن<sup>۲۲</sup>، گروش، از روی منش، (= عقیده) به بهدین مزدیسنان  
داشتن، سود از زیان و گناه از کرفه، بهی از بدی<sup>۲۳</sup> و روشنی از تاریکی و مزدیسنی  
از دیویسنی بگزیدن .

۵- ددیگر زن کردن و پیوند گیتی روان ساختن و بهش کوشا (بودن) و ازش (رو)  
گردان نبودن<sup>۲۲</sup>

۶- سدیگر زمین را کشت و ورز کردن .

۱۴- مهری و مهربانی یا مشی و مشیانی، نخستین مرد وزنی بودند که بر طبق اساطیر ایرانی  
از گیومرت بوجود آمدند، اینچنین که: نطفه گیومرت در هنگام مرگ وی، از او جدا شد و  
پس از چهل سال از دل زمین چون دوساقه ریواس برست، کم کم این دو ساقه شکل آدمی  
بخود گرفتند و نخستین مرد وزن شدند و نژادهای گوناگون از آنها پدیدار شد . برای  
اطلاع بیشتری نک. A. Christensen; les types du premier homme et du premier  
roi dans l'histoire légendaire des Iraniens ۱۱۰۰ - ۱۰۵ .

۱۵- متن = um varzišn i xēškārih ud frēzpanih = و مرا خویشکاری  
و پیمان = وظیفه و تعهدم . ۱۶- متن = hamāk būtiḥ hamāk bovētiḥ . ۱۷- خدائی  
جاودان . ۱۸- متن = avin butih . ۱۹- متن = minitan . ۲۰- دیوپرستان ؛  
(Freimann) چنین خوانده است ؛ Kanga این کلمه را abyāsān خوانده است .  
۲۱- متن = varziātr ud yaštār . ۲۲- متن = azaš avartāk butan .  
۲۳- متن = vattariḥ .

- ۷- چهارم (با) گوسفند(ان)<sup>۲۴</sup> از روی داد رفتار کردن<sup>۲۵</sup>.
- ۸- پنجم سه یک روز و سه یک شب<sup>۲۶</sup> به هیربدستان<sup>۲۷</sup> شدن و خرد پارسایان فرا گرفتن<sup>۲۸</sup>، سه یک روز و سه یک شب کار و آبادانی کردن و سه یک روز و سه یک شب خوردن و رامش و آسایش کردن.
- ۹- باین بیگمان بودن که از کرفه سود واز گناه زبان (رسد) و مرا دوست هورمزد و دشمن اهریمن و راه دین یکی (است).
- ۱۰- یکی راه اندیشه نیک و گفتار نیک و کردار نیک و بهشت و روشنی و ویژگی و بیگرانی دادار هورمزد بی آغاز و بی انجام.
- ۱۱- یکی راه اندیشه بد و گفتار بد و کردار بد و (دوزخ و) تاریکی و کرانه مندی و همه آزاری و مرگ و بدی<sup>۲۹</sup> اهرمن (= گننامینو) دروند که بود (ولی) نبود اندر این آفرینش<sup>۲۹</sup>، باشد (ولی) نباشد اندر آفریدگان هورمزد و به فرجام تباہ شود<sup>۳۰</sup>.
- ۱۲- و نیز باین بیگمان بودن که بن آغاز دو (است) یکی آفریننده و یکی نابود کننده<sup>۳۱</sup>.
- ۱۳- آفریننده هورمزد (است) که همه نیکی و همه روشنی (است).
- ۱۴- نابود کننده اهرمن (= گننامینو) دروند (است) که همه بدی و پرمرگی و دروغ و فریفتار (یست)
- ۱۵- و باین بیگمان بودن که بجز از سوشیانس<sup>۳۲</sup> و آن هفت کی، همه کس مرگمند<sup>۳۳</sup> (است)

۲۴- کله، رمه . ۲۵- متن = *dātihā varzitan* . ۲۶ = یک سوم شبانروز . ۲۷- جای هیربدان = دین آموزان؛ آموزشگاه . ۲۸- متن = *pursitan* . ۲۹- متن = *dām* . ۳۰- متن = *apsihêt* . ۳۱- در متن آفریننده = *dātār* و نابود کننده = *mrancênitar* . ۳۲- موعود دین زردشت . ۳۳- متن = *hōšowmand* یا *ōšowmand*، هوش = مرگ؛ در شاهنامه نیز چندین بار بدین معنی بکار رفته است؛ نک. فرهنگ شاهنامه از «وافت» ص ۸۶۹.

۱۶- و(به) کندن جان، تباہ شدن بدن، آمار به ستوش<sup>۴۴</sup>، بودن رستاخیز و تن پسین<sup>۴۵</sup>، گذشتن از چینود پیل<sup>۴۶</sup>، آمدن سوشیانس و کردن رستاخیز<sup>۴۷</sup> بیگمان بودن.  
۱۷- و داد مردمی<sup>۴۸</sup> و دین باستانی<sup>۴۹</sup> و منش نیک و زبان راست(گو) و دست نیک کردار داشتن .

۱۸- باهمهٔ بهان به داد مردمی<sup>۴۸</sup> رفتار کردن<sup>۴۰</sup> .

۱۹- آشتی و همکاری<sup>۴۱</sup> به عمه کار و کرفه (داشتن) .

۲۰- باهمهٔ بهان به داد خوب دینی رفتار کردن<sup>۴۰</sup> .

۲۱- (باهمهٔ آنها) که بودند و هستند و خواهند بود هم کرفه و هم دامنان بودن.

۲۲- داد را کرفه کردن<sup>۴۲</sup> بهتر باشد<sup>۴۳</sup> تا (کرفه کردن) برای خویش، و

بدان پارسا تر باشند.

۲۳- و گفتن<sup>۴۴</sup> که: «دین به مزدیسنان را پذیرفته و بدان بیگمانم، نه برای

مهربان و نه برای خوب زندگی کردن و نه برای بیشتر(تر) زندگی کردن و نه

(اگر) از تن جان<sup>۴۵</sup> برود از دین به مزدیسنان باز ایستم (و) بدان بیگمانم، کیشهای

دیگر<sup>۴۶</sup> را نه ستایم و نه بزرگ دارم<sup>۴۷</sup> و نه بدانها گروم.

۳۴- شب سوم پس از مرگ . ۳۵- تنی که پس از مرگ و تباہی در روز رستاخیز

با تمام مظاهر جسمانی زنده شده و پاداش یا با دافراہ کارهایش بدو می رسد .

۳۶- پل صراط . ۳۷- در اینجا باز عبارت «تن پسین» آمده که مکرراست و زائد .

۳۸- متن = êrih = ایرانی - آریائی ، جوانمردی (؟) . ۳۹- متن =

Pōryōtkêsih . ۴۰- متن = êstâtan = ایستادن . ۴۱- متن = hamih .

۴۲- یعنی برای قانون و بخاطر داد ثواب کردن ، «داد» (متن dāt) را میشود

yât (= یاد) هم خواند ؛ E. M. F. kanga این کلمه را «یاد» خوانده است . شاید اگر

«یاد» خوانده شود معنی بهتر گردد ولی کلمه «یاد» در پهلوی ayât است نه yât .

۴۳- متن = بهتر برآید . ۴۴- متن = گفت ، برای هم آهنگی با پندهای

پیشین اگر مصدر باشد (= گفتن) بهتر است ، سنج . بندهای ۴- ۹ و ۱۲ و ۱۵- ۲۱ .

۴۵- متن = (بوی = hôg) . ۴۶- Jut kêšan . ۴۷- متن = burzum .



- ۲۴- چه پیداست که از اندیشه و گفتار و کردار (تنها از) کردار آمار (کنند).
- ۲۵- چه اندیشه ناپایدار (است) و گفته بی بند و بار (است) ولی کرده گرفتار (است) <sup>۴۸</sup>
- ۲۶- چون مردمان را به کنش گیرند <sup>۴۹</sup> این سه راه <sup>۵۰</sup> نیز اندر تن مردمان نهاده شده است.
- ۲۷- باین سه راه (چیز) مینوی جای وسه دیو <sup>۵۱</sup> راه دارد، به منش و هومن <sup>۵۲</sup> (= بهمن) جای و دیو (چشم راه دارد؛ به گوش ارد (= art) <sup>۵۲</sup> جای و ورن (= شهوت) راه دارد، به کنش سپنتا مینو <sup>۵۳</sup> جای و اهریمن <sup>۵۴</sup> راه دارد.
- ۲۸- مردم را (باید) باین سه راه ایستادگی کردن (و) مال و خواسته و آرزوی گیتی را مزد مینو بنهشتن.
- ۲۹- چه مردمی که این سه پاس (دار) را، که گفته شد بر تن خویش دارند، اندیشه از دشت و گفتار از دشوخت و کردار از دشورشت بپایند <sup>۵۵</sup>.
- ۳۰- پس (باید) سپاسدار بودن، و به سپاسداری این توان کردن که روان بدوزخ نرسد.

۴۸- این جمله کمی آشفته است، متن پهلوی = *cê ân ax<sup>v</sup> avindit ud mînišn* ، با مقایسه این بند با بند ۴۶ و وجود واژه های *kunešn* و *mînešn* درین جمله ، افزودن کلمه *gubešn* بآن لازمست و چون همیشه و در همه جا منش و گوش و کنش بهمین ترتیب است یعنی منش در اول و کنش در آخرست این جمله را نیز باید اینچنین تصحیح کرد :

*cê mînišn avindît ud gobišn agriftâr ud kunišn griftârowmand* .  
*a = avindît* = نافییه + اسم مفعول از *vindîtan* = بدست آوردن - نگاهداشتن .

۴۹- یعنی چون آمار کارهای نیک و بد مردم به کنش مربوط است .

۵۰- سه راه = منش و گوش و کنش . ۵۱- متن = *drôc* = دروغ .

۵۲- یکی از فرشتگان است و یشتی هم در اوستا بنام اوست . ۵۳- متن =

*spanâk mênôg* . ۵۴- متن = *gannâk mênôg* . ۵۵- دشت، دشوخت و دشورشت =

اندیشه بد ، گفتار بد ، کردار بد . ضد هومت ، هوخت و هوورشت .

۳۱- چه نطفه<sup>۵۶</sup>؟ مردم چون از پشت پدر به شکم مادر شود پس استویداد<sup>۵۷</sup> ش به نهان<sup>۵۸</sup> بندی اندر گریو (= گردن) افکند و تا درازای<sup>۵۹</sup> زندگی آن بتدرانه به (کمک) روان (های) نیک و نه به (کمک) روان (های) بد از گریو گشادن<sup>۶۰</sup> نتوان. ۳۲- ولی، بسته به کردار هر کس، پس از درگذشت، پارسا را آن بند از گریو بیفتد و دروند باهمان (بند) بدوزخ شود.

۳۳- چه هر که اندر گیتی است<sup>۶۱</sup>، بایدش یشتی<sup>۶۲</sup> چند کردن و گناهی که اندر دست و پا (ست) دانستن، مگر او که کریا گنگک یا ناتوان<sup>۶۳</sup> بود، و چون اینهمه کند. (بایدش) به هیر بدستان رفتن<sup>۶۴</sup> و زند آموختن<sup>۶۵</sup>.

۳۴- پدر و مادر، فرزند خویش را، باید این چندکار و کرفه پیش از ۱۵ سال بیاموختن، و چونش این چند بیاموزند، هر کار و کرفه که فرزند کند پدر و مادر را بود و چونش نیاموزند، (هر) گناه که فرزند به نابخردی<sup>۶۶</sup> کند، همه پدر و مادر را بود<sup>۶۷</sup>.

۳۵- به کرفه همداستان (باشید) و به گناه همداستان (نباشید)<sup>۶۸</sup>، به نیکی

۵۶- متن = *patacanbyô*، حدس‌های زیادی برای معنی این کلمه زده‌اند که هیچکدام

رانمیتوان بعنوان نظر قطعی پذیرفت: نك . *Kanga ; Citak Handar-z-i Pôryotkêšan*.

۵۷- دیو مرگ و نابودی، شکننده استخوانها - متلاشی کننده بدن، (عزرائیل).

۵۸- متن = *minûgihâ* یعنی (بندی) معنوی و روحانی، نه بظاهر و مادی.

۵۹- متن = *drahnây* = درازا. ۶۰- متن = بکردن.

۶۱- متن = اند. ۶۲- عبادتی. ۶۳- متن = *nê pâtaxsâ*.

۶۴- متن = کردن، ۶۵- متن = دانستن. ۶۶- متن = *mastvarih* =

بیخردی، مستی. ۶۷- متن = *ô bun bavêt* = همه تماماً (پدر و مادرا) بود، سنج.

شیرازی؛ «از ته» *az tah* = کاملاً، تمام، و همچنین بلهجه بربری های خراسان =

«بیخی» *bixi*؛ «بیخی خراب کردی» = شیرازی: «(کاررا) از ته خراب کردی»،

یعنی کاملاً و تماماً از بنیاد خراب کردی. ۶۸- متن = *jut dâstân* = جدا - داستان،

ضد همداستان.

سپاسدار و به زشتی<sup>۶۹</sup> خرسند، به پربشانی بار بردار<sup>۷۰</sup> (و) به (انجام) پیمان<sup>۷۱</sup> کوشا باشید.  
 ۳۶- از همه گناهان توبه<sup>۷۲</sup> کنید و بیگناه به پل<sup>۷۳</sup> شوید و (گاهی را توبه  
 نا کرده) ساعتی<sup>۷۴</sup> بمپلید.

۳۷- ورن (= شهوت، حرص) و آرزوی بد<sup>۷۵</sup> (را) به خرد بزنید<sup>۷۶</sup>:

۳۸- آرزو به خرسندی و خشم بدسروش<sup>۷۷</sup> و رشک به نیک چشمی<sup>۷۸</sup> و نیاز به  
 کم خواهی<sup>۷۹</sup> و جنگ به آشتی و دروغ به راستی بزنید.

۳۹- بدانید که جای بهشت بهتر، و شهر مینو خرمتر، و ده آسمان روشنتر،  
 و مان روشن، گر زمان<sup>۸۰</sup> و کرفه ورزی بزرگترین امیدتن پسین است که (او را)  
 گزیری نیست.

۴۰- تا میتوانید، بدان را بفرمانروایی مستائید<sup>۸۱</sup>، چه از ستایش نابجا<sup>۸۲</sup>، بدی  
 به تن (اندر) شود و بهی راه خویش گیرد<sup>۸۳</sup>.

۴۱- به فرهنگ خواستاری کوشا باشید چه فرهنگ تخم دانش و برش خرد  
 و خرد راهبر دو جهان<sup>۸۴</sup> (است).

۶۹- متن = patiyârak . ۷۰- متن pat astânak bârastân .

۷۱- متن = frizpanik . ۷۲- متن = patit . ۷۳- مقصود پل چینود

(صراط) است . ۷۴- hâsar = ستا . hâra = مقیاس سنجش زمان و مکان ، معادل

تقریباً یک دوازدهم روزهای بلند . ۷۵- متن = apârun = awâruna .

۷۶ = بوسیله خرد شهوت و آرزوی بد را نابود کنید (= بکشید) .

۷۷- نام یکی از فرشتگان و مقابل دیو خشم است . ۷۸- متن = hucašmih .

۷۹- متن = vitvarih - vit = وید یعنی کم (در همه فرهنگها) + پسوندهای

ih + - var . ۸۰ = عرش ، خانه روشن عرش . ۸۱- متن = ma burzêt =

بالا مبرید ، برمکشید . ۸۲- متن = burzišn i apârun . ۸۳- متن = بسینجد =

bê sapancêt ؛ ممکنست متن را چنین نیز معنی کرد = تا میتوانید بدان را برمکشید

( = مرتبه بدان را بالا نبرید ) و فرمانروایی مرسانید چه از بر کشیدن آنها . . . . .

۸۴- متن = 2 axvân = دو کون ، دوهستی ، دو جهان .

- ۴۲- (وهم) درباره آن گفته شده است که: فرهنگ اندر فراحی پیرایه، واندر سختی پناه، واندر پریشانی<sup>۸۵</sup> دستگیر، واندر تنگی پیشه (است).
- ۴۳- به هیچکس<sup>۸۶</sup> افسوس مکنید<sup>۸۷</sup>، چه مرد (مان) افسوسگر، افسوس بر و بدبخت و نقرین شده باشند و ایشانرا کمتر فرزندی شایسته ارتشتاری بود.
- ۴۴- هر روز برای گفتگو<sup>۸۸</sup> به انجمن بهان فراز روید چه کسی که بیشتر به انجمن بهان رود (اورا) کرفه و پارسائی بیش بخشند.
- ۴۵- و هر روز سه بار اندر هان آتشان شوید و آتش (را) نیایش کنید چه کسی که اندرمان آتشان بیش رود و آتش را بیش نیایش کند، او را خواسته و پارسائی بیش بخشند.
- ۴۶- از آزار پدر و مادر و سردار سخت پهریزید کتان تن بدنام و روان دروند نبود.
- ۴۷- بدانید که از پتیار گیهای بیمر که اهریمن (= گننامینو) دروند آفرید، این سه از همه گراتتر (است): بستن بینش چشم و ناشنودن گوش و سد یگر دیو جنگ<sup>۸۹</sup>.
- ۴۸- چه پیداست که خورشید، هم این معنی را، هر روز سه بار بمردم گیتی فرمان دهد:
- ۴۹- بامداد این گوید که: هورمزد بشما که مردمید همی گوید که بکار و کرفه کردن کوشا باشید تا من تان<sup>۹۰</sup> زندگی گیتی بمیان کنم.
- ۵۰- و نیمروز این گوید که: به زن خواستن و فرزندان آوردن<sup>۹۱</sup> و دیگر خویشکاریها
- 
- ۸۵- متن = astānak . ۸۶- متن = kas-ic kas = کسی . ۸۷- طعنه مزیند .
- ۸۸- متن = hampursagih . ۸۹- متن = drôc i anāstih .
- ۹۰- متن = tâk tân man = تا - تان من .
- ۹۱- متن = فرزندان ورزیدن .

کوشا باشید، چه تاتن پسرین اهریمن وزاد گانش<sup>۹۲</sup> ازین دام (= آفریدگان هورمزده) جدا نشوند.

۵۱- به ایوار<sup>۹۳</sup> این گوید که از گناهی که کردستید توبه کنید<sup>۹۴</sup>، تا من شما را بیمارزم. چه پیداست که آنچنان که روشنی خورشید بزمین رسد، گفتار او نیز بزمین آید.

۵۲- اندر جهان مادی<sup>۹۵</sup> [بهمش و گوش و کنش] نادرست<sup>۹۶</sup> نیندیشید و نگوئید و نکنید.

۵۳- به نیروی یزدان و راه خرد و دستور دین زیناوندانه<sup>۹۷</sup> بکشید و بنگرید که چون ارج کرفه آنچنان بزرگ و بیکران (است)، اهریمن (= گنامینو) به نهفتاری<sup>۹۸</sup> پدید آور آزار و بدی<sup>۹۹</sup> (است) و هورمزده (بر انداختن بدیهای او را) آشکارا، اینسان (باوی) در جنگ؛ (پس) آنکو که از دین آگاه (است) به کار و کرفه کردن کوشا باشد و از آن رو گردان نباشد.

۵۴- در پایان<sup>۱۰۰</sup> این هزاره که دین بدی بیمر (شود) و مزدیسنی بکاستی گراید<sup>۱۰۱</sup> و دین بیداد افزونی گیرد<sup>۱۰۲</sup>، (و) داد و دین سگالی بهان و خویشکاریهای نیکوکاران (از میان) رود و کرده اهرمن و دیوان آشکاره شود - چنانکه سرنوشت (؟)<sup>۱۰۳</sup> این (است): یعنی به باز پیراستن زهانه (از بدی)، نابودی پیمان شکنان<sup>۱۰۴</sup>

۹۲- متن = višutagān = گشودگان .

۹۳- هنگام عصر، پسین؛ کردی = ivāra، لری (بروجرد) = ivār؛ شیرازی =

پسین . ۹۴- متن = pat patit bêt .

۹۵- متن = astowmand = استخوان دار، مادی . ۹۶- متن = mêtôxt =

(گفتار) غلط و نادرست . ۹۷- مساجات، متن = zināvandihā ۹۸- نهانی .

۹۹- متن = anākih andāxtār .

۱۰۰- متن = sar . ۱۰۱- متن = x<sup>v</sup>azār = کمی و کاستی .

۱۰۲- متن = frahist . ۱۰۳- متن = cigōnšân ên daxšak = چنانکه

سرنوشت، تقدیر یا فرمان ازلی است؛ سنج . دخش = آغاز، ابتدا (اندراج) .

۱۰۴- متن = apsihênišn (i) mihrân drôcân .

وهم دیو بهران<sup>۱۰۵</sup> و دشمنان دین، رستگاری نیکوکاران ازستمگران<sup>۱۰۶</sup> و امیدواری (آنان)، بهم پیوستن کشورها، ای که داد هورمزد (در آنها فرمانرواست)<sup>۱۰۷</sup> پس (آماده باشد) همه کس را، به (یاری) بهمین (امشاسپند) زیستن به آشتی (وراش)، و در دین راه خرید پرسیدن، به خورد راه پارسائی گزیدن، و از راه رادی روان را شاد ساختن<sup>۱۰۸</sup> و بانیک چشمی<sup>۱۰۹</sup> جاه (خویش) بالا بردن، و با هنر نام خواستن، و با فروتنی بر (جمع) دوستان افزودن<sup>۱۱۰</sup> و با بردباری و امید، پسندیدگی، و با خیم نیک اندوزی<sup>۱۱۱</sup> و با پارسائی راه روشن گرزمان<sup>۱۱۲</sup> پیراستن، آنجا که هر کس بر نیکوکاری خویش را خورد. ۵۵- تن<sup>۱۱۳</sup> مر گمند (است)، روان بین! و کرفه کن! چه روان (جاوید) است نه تن، مینو (جاودان) است نه گیتی.

۵۶- تن را، آزر مروان بمهلید و مفراموشید آزر م کس (ان) (و) فرسایش مال

گیتی (را)<sup>۱۱۴</sup>.

۱۰۵ - متن = *dêv-ic bahrân* = آنها که از خوی دیوی بهره دارند ، دیو پرستان ، ۱۰۶ - متن = *azidahākân* . ۱۰۷ - متن = *cand patvastârâh i* ، شاد ساختن روان گذشتگان بوسیله خیرات و بخشش و برگزاری میزد و غیره . ۱۰۸ - شاید مقصود روان گذشتگان باشد ، ۱۰۹ - نیک بینی، بر ضد دشچشمی . ۱۱۰ - متن = *handôzišn* اندوزش < اندوختن . ۱۱۱ - متن = *vêh handozišn* . ۱۱۲ - عرش . ۱۱۳ - در متن پس از تن یاء اضافت افزوده شده است = *tan i ôšôwmand* ای تن مر گمند ! . در اینجا با حذف یاء اضافت ترجمه شد چه از جمله پیداست که خطاب به خواننده یا شنونده باشد بهتر است تا به «تن» . ۱۱۴ - در متن بند ۵۶ پس از کلمه « مفراموشید » تمام میشود . بندهای ۵۶ و ۵۷ در متن دیگری بنام «واژه‌ای چند (از) آذر بد مار سپندان» (بند ۷۷) بصورت یک جمله و باهم آمده است . *Nyberg* و *Kanga* بند ۵۶ را پس از کلمه « گیتی » تمام میکنند . معنی جمله باید چنین باشد : برای خاطر تن بزرگداشت روان را مهلید و همچنین بزرگداشت مردم و دیر ناپائی مال دنیا را فراموش نکنید . در متن به ملوی پس از «مفراموشید» کلمه «به» آمده است : .... مفراموشید به آزر م کس ..... شاید بتوان اینچنین نیز معنی کرد : «.... و برای احترام و بزرگداشت (هیچ) کس، فرسایش و دیر ناپائی مال دنیا را فراموش نکنید» و بسخن دیگر «مال دنیا را از شخصیت هر کس جدا دارید و او را برای فضائلش و نه برای مالش احترام کنید .»

- ۵۷- دل بر آن چیز مبندید<sup>۱۱۵</sup> که-تان تن به پل<sup>۱۱۶</sup> و روان به با دافراه رسد، بلکه به آن چیز بندید کش بر، رامش (بود) و همیشه در رامش باشید.
- ۵۸- خوب کرداری و نیکوکاری کردن از کوشش زاید و (هم) ازدهش، (و) دهش ازخواستن، خواستن از هوش، هوش از دانش مینوی (= معنوی) و دانش آن افزاریست که هست و بود و خواهد بود.
- ۵۹- پس<sup>۱۱۷</sup> بدانید (= بشناسید) راه نو آفرینش (را)، آموزنده هر چیز (را)، پیراستار همه کارهای شایسته (را)، و خواستار سود (را) برای همگان در راهبری دو جهان .



۱۱۵ - متن = کام بر آن چیز مبرید . ۱۱۶ بل چینود (= صراط) ؛ مقصود عقاب است .

۱۱۷ - متن پهلوی = pat-aš = به آن .